

သောင်းဝေဦး

အမှတ်တရကိုက်ပွဲများ အမှတ်(၁၁)

ပုန်းစီးနားလယ်နှင့်လျိုးလျိုးလျက်တိုက်ပွဲကြီး

စာရေးသူ

စာရေးသူ၏ အမှာ

၁၉၈၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလလယ် ကာလများ ။

ကျွန်တော်သည် အမှတ်(၁) ဗမာ့သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်းတွင် ဗိုလ်ကြီးဘဝမှ ဗိုလ်မှူးဘဝ တစ်ဆင့်ဖြင့် Officiating ရာထူးတာဝန်ဖြင့် ကျိုင်းတုံသို့ ရောက်နေသည် ။ တပ်က ကျိုင်းတုံဒေသတွင် စစ်ဆင်ရေး တာဝန် ထမ်းဆောင်နေရ၏။

စစ်သားဘဝဖြင့် ကျိုင်းတုံကို ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ရှိခြင်း ဖြစ်၏ ။ ထို့ကြောင့် ဘယ်မှ မသွားတတ်။ မလာတတ်သေးပါ။ တပ်ရင်းမှူးနှင့် အတူ ကျိုင်းတုံသစ်တစ်ပင်တောင်ကုန်းတွင် ခေတ္တအတူတူနေနေရပါ သည် ။

တစ်ရက်တွင် တပ်ရင်းမှူးနှင့် အတူ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသေးသ ည့် ကျိုင်းတုံဈေးကြီးသို့ ရောက်သွား၏။ ကျိုင်းတုံဈေးကြီးကား ယိုးဒ ယားနိုင်ငံလုပ် ပစ္စည်းများ ဖြင့် အလွန်စည်ကားသိုက် မြိုက်နေ၏။ ရော င်းသူ၊ ဝယ်သူ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေ၏။

“ ဟာ . . . မရှယ်လီ ”

ဈေးလယ်တွင် ဖြူဖြူချောချော ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အသ က် ၄၀ ခန့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးအား အဖော်အမျိုးသမီးငယ် သုံးလေး ဦးနှင့် အတူ ဈေးဝယ်နေသည် ကို တွေ့ရ၍ ကျွန်တော်က စတင်နှုတ်ဆ က်လိုက်သည် ။

“ ဟောတော့ . . . သူငယ်ချင်းလေးပါလား။ ဘယ်တုန်းက ဒီရောက် နေတာလဲ။ အိမ်လာလည်ဦးလေဟယ် ”

“ လာချင်ပါတယ်ဗျာ။ လူကြီးအိမ်ဆိုတော့ မခေါ်ဘဲ မလာရဲဘူးဗျ ”

“ အမယ်လေးတော် . . . ကြီးကျယ်မနေပါနဲ့ ။ လာခဲ့ပါတော်။ မောင်း
မထုတ်ပါဘူး ”

ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်း အပြန်အလှန်ပြောနေကြသည် ကို
အတူပါလာသည့် တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေးက ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်
နေ၏။

“ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေလေ တပ်ရင်းမှူးကြီးရဲ့ ”

မရှယ်လီက တပ်ရင်းမှူးကြီးအား ပြောပြနေသည် ။

“ ဒီကောင်နဲ့ ဘိုကြည်တို့ ၊ စိုးအောင်တို့ က တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်း
နေဖက်တွေပေါ့။ အိမ်လာရင် သူ့ပါခေါ်ခဲ့ပါဦး ”

တပ်ရင်းမှူးကြီး ပြုံးပြီးခေါင်းညိတ်ပြသည် ။

မရှယ်လီခေါ် မခင်သော်တာ သို့မဟုတ် ဒေါ်ခင်သော်တာကား ၁၉၆
၁/၆၂ ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စတက်တော့
ဘီအိုစီကောလိပ်တွင် ဘာသာတွဲတစ်ခုတည်း အတူယူခဲ့ကြသည့် ကျော
င်းနေဖက် ဖြစ်၏။ မခင်သော်တာနှင့် ဘီအိုစီကောလိပ်တွင် ၂ နှစ် ခန့်
အတူကျောင်းတက်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ယူသော V.Combination
ဘာသာတွဲမှာ လူနည်းသဖြင့် လေးငါးလအတွင်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်း
သားများမှာ အားလုံး တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ရင်းနှီးသွားကြ၏။ အထူးသဖြင့်
မခင်သော်တာတို့ ကျောင်းသူကြီးများ အုပ်စုနှင့် ကျွန်တော်တို့ အသက်
၁၆ နှစ်သာသာ ကျောင်းသားငယ်များ အုပ်စုက ပိုပြီးရင်းနှီးကြသည် ။
စာပိုင်းကူးပေးလိုက် ဟိုဟာဒီဟာလေးတွေ ခိုင်းတာလုပ်ပေးလိုက်ဖြင့်
ကျွန်တော်၊ ဘိုကြည်၊ စိုးအောင်၊ သော်ဇင်၊ ဖုန်းစိန်၊ မောင်အေး၊ မောင်ရီ
စသူတို့ သည် မခင်သော်တာ၊ မမြင့်မြင့်ရွှေ၊ မသန်းနိုင်၊ မကြည်ကြည်ဝ
င်း၊ မမြလွင်၊ မမြမြဝင်း၊ မဝင်းရီ၊ မနွဲ့နွဲ့ဇင်တို့ အုပ်စုနှင့် တကယ့်ငယ်

ပေါင်းကြီးဖော်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ဘီအိုစီတွင် ၂ နှစ်ကျောင်းတက်ပြီး မခင်သော်တာတစ်ယောက် ကြည်းတပ်မတော်မှ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျသွားသည် ။ ကျောင်းဆက်မတက်တော့။ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ သူ့ကိုသတိရနေကြ၏။ သူက ဟန်ကြီးပန်ကြီး မရှိ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရင်းရင်းနှီးနှီးမို့ အားလုံးက ချစ်ကြသည် ။

ယခုလည်း လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၂၀ က ဟန်ပန် မပျောက်သေးဘဲ ကျွန်တော့်ကို ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်သည် ။ သူ့အမျိုးသားက ယခုကျိုင်းတုံဗျူဟာမှူး ဖြစ်နေပေပြီ။ အမည်က ဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းဟန်။

“ ဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းဟန်က ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ပတ်ထဲဗျ။ O.T.S ၂၇ ကလေ။ သူက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ Field Promotion ရပြီး အစောကြီးဗျူဟာမှူးဖြစ်နေတာ ”

ကျွန်တော့်တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေးက ပြောသည် ။

“ ဘယ်တိုက်ပွဲနဲ့ ရတာလဲခင်ဗျ ”

“ အရှေ့မြောက် မုန်းစီးနားလယ်ဒေသက ဂျိုးဂျိုးဂျက်တိုက်ပွဲနဲ့ ဗျ။ အဲဒီတိုက်ပွဲမှာ သူ ဒဏ်ရာရသေးတယ်။ ဒဏ်ရာရလျက်နဲ့ ဆေးရုံမသွားဘဲ တိုက်ပွဲဆက်တိုက်တာ။ အဲဒါနဲ့ သူလည်း ဂျိုးဂျိုးဂျက်သိန်းဟန်ဆိုပြီး တပ်မတော်မှာ နာမည်ကြီးသွားတာပေါ့ဗျာ ”

“ ဪ ”

ဤတွင် ကျွန်တော်သည် ဂျိုးဂျိုးဂျက်ဆိုသော နာမည်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းဟန် နာမည်ကို တွဲပြီးကြားဖူးပါတော့သည် ။

သနက (၁) မပြောင်းရမီက တပ်မတော် (ကြည်း)

တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း ဗထူး၌ သုံးနှစ်ခန့် နေခဲ့ရ၏။ ဘုရင့်နောင်ခြေလျှင် ဌာနခွဲတွင် နည်းပြကလေး လုပ်ခဲ့ရသည် ။ တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက် အတော်များများကို ကြားနာခဲ့ရသည် ။ သို့ရာတွင် ဂျုံးဂျုံးဂျက်တိုက်ပွဲကိုမူ ကျွန်တော် ကောင်းစွာမသိခဲ့ပါ။ ကွန်လုံ ရက် ၄၀၊ ခြူးရွှေပန်ကောက်၊ နောင်လိုင်ပါဖန် ပွိုင့် ၆၀၄၁၊ မင်းရန်အောင် စစ်ဆင်ရေး ဒါလောက်နဲ့ ပြီးခဲ့သည် ။ ထို့ကြောင့် ဂျုံးဂျုံးဂျက်တိုက်ပွဲကို ဂဃနဏ မသိခဲ့ပါ။

အငြိမ်းစားဘဝတွင် စာတွေရေးဖြစ်တော့ စစ်သားလူထွက်မို့ စစ်စာပေများကိုသာ အဓိကထား ရေးဖြစ်သည် ။ အထူးသဖြင့် ပြည်တွင်းတိုက်ပွဲကြီးများကို ရေးဖြစ်သည် ။ ဗကပများ နှင့် တိုက်သည့် တိုက်ပွဲများက များ ၏။ ဗကပများက တစ်နိုင်ငံလုံးသိမ်းရန် ရည်မှန်းချက်ထားသူများ ဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက် ကြီးမားသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့ ကို ဦးစား (၁) ရန်သူ Potential Enemy ဟု မြင်ပါသည် ။

ထို့ကြောင့် သူတို့ ဖွဲ့စည်းပုံ၊ သူတို့ စစ်နည်းဗျူဟာ၊ သူတို့ ဓလေ့၊ သူတို့ လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြည်ပြတ်၍ မရ။ စောင့်ကြည့်ခဲ့ရသည် ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဗကပနှင့် တိုက်ပွဲကြီး အတော်များများ ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပါသည် ။ ထို့ကြောင့် အများ နည်းတူ ကျွန်တော်လည်း ဗကပများကို စိတ်ဝင်စားသည် ။ သူတို့ နှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲကြီးများကို ရေးခဲ့သည် ။ တိုက်ပွဲစဉ်ပေါင်း ဆယ်ခုရှိသွားပြီ။

ယခုလည်း အရှေ့မြောက်ဒေသမှ ဗကပတို့ စစ်ရှိန်တက်ခါစက သံလွင်အနောက်ခြမ်းမှ နာမည်ကြီး မုန်းစီးနားလယ်နှင့် ဂျုံးဂျုံးဂျက်တိုက်ပွဲကြီးကို ရေးရန်သတိရလာသည် ။

ဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းဟန်နှင့် ကျွန်တော်သည် ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် အမှတ် (၈၈) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ်၌ အတူတကွ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည် ။

ကျွန်တော်က စစ်ဦးစီးမှူး ဒုတိယတန်း ဂျီတူး၊ ဗိုလ် မှူးကြီးသိန်းဟန်က
ဒုတပ်မမှူး။ ထိုအခါ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင်
ဤဂျိုးဂျိုးဂျက်တိုက်ပွဲကြီး အကြောင်းတော့ မေးမည်။ ရေးနိုင်ရင် ရေးမ
ည်ဟု စိတ်ကူးရှိခဲ့၏။ ထိုစဉ်က အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ မမေးဖြစ်ခဲ့ပါ။
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း စာကောင်းကောင်း မရေးတတ်သေးပါ။ ဤ
လိုနှင့် တစ်နှစ်အကြာတွင် လူချင်း ခွဲခဲ့ကြ၏။ ယခု စာတွေရေးဖြစ်တော့
ဤစိတ်ကူးကို ပြန်သတိရမိပါ သည် ။ ထို့ကြောင့် သိပ်အချိန်မဆိုင်း
တော့ဘဲ ဤစိတ်ကူးကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရန် မုန်းစီးနား
လယ်ဒေသမှ တိုက်ပွဲစဉ်များ နှင့် ဂျိုးဂျိုးဂျက်တိုက်ပွဲကြီးကို ကာယကံရှင်
ဗိုလ်မှူးချုပ် သိန်းဟန်အား လူကိုယ်တိုင် သွားရောက်တွေ့ဆုံမေးမြန်း
ကာ ရေးသားတင်ဆက်လိုက်ပါသည် ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

သောင်းဝေဦး

နေရာ-ရန်ကုန်မြို့

ရက်စွဲ-၂၀၁၂ ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်

*

အခန်း (၁)
အရှေ့မြောက်ဒေသသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာကြသည့်
ဗမာပများ အကြောင်း

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် အတူ သောင်းကျန်းသူအမျိုးစုံတို့
က ဖွားဖက်တော်အဖြစ် ပါလာကြသည်။ ။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီခေါ် ဗမာပများ

အလံနီ ကွန်မြူနစ်များ

KNU ခေါ် ကရင်သောင်းကျန်းသူများ

ရဲဘော်ဖြူများ

အားလုံးသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးရသည့် ကာလ အခါသမ
ယမှာ ပင် စတင်တော့ခိုခဲ့ ကြသည်။ ။ အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တော်လှန်ခဲ့ကြ
သည်။ ။

ထိုစဉ်က သောင်းကျန်းသူများ ထဲတွင် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသ
ည် အင်အားအကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ သူတို့ က ရည်မှန်းချက်လည်း ကြီး
မားကြသည်။ ။ တစ်နိုင်ငံလုံး အာဏာသိမ်းပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို ကွန်မြူနစ်
နိုင်ငံအဖြစ် တည်ထောင်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ ။ လမ်းစဉ်မမှန်သဖြင့် သူ
ပုန်ထခါစက တပ်မကြီးများကိုပင် ဖွဲ့နိုင်ခဲ့သည့် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ

တီခေါ် ဗကပသည် တဖြည်းဖြည်း လုံးပါးပါးလာခဲ့ကြ၏။ မြို့ပေါ်မှ သည် တောကြိုအုံကြားသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

ဗကပတို့ တဖြည်းဖြည်း အင်အားချည့်နဲ့ လာချိန်တွင် မြန်မာ့တပ်မတော်က တဖြည်းဖြည်း အင်အားကောင်း လာခဲ့သည် ။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်မှစပြီး တပ်မများ စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည် ။ ပထမတပ်မ (၇၇)။ ထို့နောက် တပ်မ (၈၈)၊ (၉၉) စသည် ဖြင့် တပ်မသုံးခုအား သုံးလေးနှစ်အတွင်းပင် ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့၏။

ဗကပဗဟိုသည် ဦးစွာပထမ ပျဉ်းမနားတစ်ဝိုက်၌ အခြေချနေရာမှ မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရသည် ။ မသုံးလုံးနယ်မြေသို့ ရောက်သွားသည် ။ မဟာမြိုင်တောကြီးတွင် ဝင်ရောက်ခိုလှုံသည် ။ ၁၉၆၀ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မူ ပဲခူးရိုးမသို့ ခြေပြန်ချသည် ။ ရိုးမကို သူတို့ အောင်မြင်ဟု ဆိုပြန်သည် ။ ဗကပတို့ ၏ ပြည်တွင်းဗဟိုကို သခင်သန်းထွန်းက ခေါင်းဆောင်နေသည် ။ ပြည်ပတွင် လည်း ဗကပဗဟိုခွဲရှိသည် ။ ထိုဗဟိုခွဲကို ဘသိန်းတင်က ဦးဆောင်နေသည် ။ ပြည်ပဗဟိုခွဲကို အဝေးရောက် ဗဟိုကော်မတီဟု လည်း ခေါ်သည် ။ အဝေးရောက် ဗဟိုကော်မတီသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အိမ်နီးချင်း တရုတ်နိုင်ငံကြီးတွင် အခြေချနေထိုင်လျက်ရှိသည် ။

ဤတွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် တရုတ်ပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ၏ ဆက်ဆံရေးကို ဖော်ပြရန်လိုသဖြင့် အနည်းငယ် တစေ့တစောင်း ဖော်ပြပါမည်။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့ ၏ ဆက်ဆံရေး

၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် တရုတ်နီခေါ် တရုတ်ကွန်မြူနစ်များ အာဏာရလာသည်။ တရုတ်နီတို့ က တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် အာဏာရလာသည် နှင့် ကိုရီးယားကွန်မြူနစ်များ ၊ ဗီယက်နမ်ကွန်မြူနစ်များ ၊ ကမ္ဘောဒီးယားကွန်မြူနစ်များ ၊ လာအိုကွန်မြူနစ်များ နှင့် မြန်မာကွန်မြူနစ်များကို အာရှတိုက်မှ ညီနောင်ပါတီများ ဟု ဆိုကာ အကူအညီပေးလေတော့သည်။ ။

လိုအပ်သည့် နေရာများ တွင် စစ်ရေးအကူအညီများကို ပြောင်ကျကျ အကူအညီပေးသည်။ ။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် တောင်-မြောက် ကိုရီးယားစစ်ပွဲ၌ တရုတ်ပြည်သူ့တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလင်ပြောင် နှင့် တပ်တော် (၇) ခု အင်အား ငါးသိန်းခန့်က မြောက်ကိုရီးယားဘက်မှ ပြောင်ဝင်တိုက်ကာ အမေရိကန်ဦးစီး ကုလသမဂ္ဂတပ်များကို ပင်လယ်ထဲ မောင်းချခဲ့လေသည်။ ။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် တရုတ်ကွန်မြူနစ်တို့ တရုတ်ပြည်မှာ အာဏာမရသေးမီကပင် အဆက်အသွယ် လုပ်ခဲ့သည်။ ။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ရဲဘော်အေးငွေခေါ် ဂူမင်းအား တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ကုန်းလမ်းမှ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ။ အေးငွေသည် အဆက်အသွယ်မရဘဲ ယူနန်ပြည်နယ်မှာ ပင် သောင်တင်နေခဲ့၏။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်ကျမှ အဆက်အသွယ်ရခဲ့သည်။ ။

ဗကပဗဟိုမှ ရဲဘော်အောင်ကြီးခေါင်းဆောင်သော နောက်တစ်ဖွဲ့ကို ကုန်းလမ်းမှ ပင် စေလွှတ်ခဲ့ပြန်သည်။ ။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်သည်။ ။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ဘသိန်းတင်နှင့် အင်အား ၄၀ ယောက်၊ ၁၉၅၁ တွင် သခင်သန်းမြိုင်၊ သခင်ပုနှင့် အင်အား ၂၄ ယောက် စသည် ဖြင့် စေလွှတ်ခဲ့

ရာ ၎င်းတို့ အားလုံး မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့မြောက်ဒေသ ကြူကုတ်ဝမ်တိန် မှ တစ်ဆင့် တရုတ်ပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းအင်အားစု များ ပူးပေါင်းကာ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် အဝေးရောက် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ် ပါတီဗဟိုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့၏။ ဘသိန်းတင်က ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊ သခင်ဖေတင့်နှင့် သခင်သန်းမြိုင်တို့ က ပေါ်လစ်ဗျူရီအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။

ဥက္ကဋ္ဌမော်စီတုန်း အမှူးပြုသော တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အဝေးရောက်ဗဟိုအဖွဲ့ကို နိုင်ငံတကာ ညီနောင်ပါတီ ရဲဘော်များ အဖြစ် လက်ခံကြိုဆိုခဲ့၏။ အထူးအခွင့်အရေးများ ပေးကာ စားဝတ်နေရေးကို တာဝန်ယူထားခဲ့၏။ ကေဒါပိုင်းကို ပီကင်းမာ့ကန်လီနင် ဝါဒတက္ကသိုလ်တွင် နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးလုပ်ငန်းများ တက်ရောက်သင်ယူစေခဲ့၏။ ရဲဘော်အများ စုကို ဇီချမ်းပြည်နယ်အတွင်းရှိ စက်ရုံများ တွင် အလုပ်သမားများ အဖြစ် နေရာချထားပေးခဲ့၏။ ဇီချမ်းပြည်နယ် မြို့တော်ချင်တူးနှင့် နန့်ချန်းနေပကျန်း တစ်ဝိုက်တွင် ဖြစ်၏။ အဝေးရောက်ဗဟိုတွင် ဘသိန်းတင်၊ ဖေတင့်နှင့် သခင်သန်းမြိုင်တို့ က ဦးဆောင်ခဲ့ကြ၏။ တရုတ်-ဆိုဗီယက် အကွဲတွင် ဆိုဗီယက်ဘက်မှ ရပ်တည်ခဲ့သော သခင်သန်းမြိုင်အား ဘသိန်းတင်တို့ အုပ်စုက ဗဟိုကော်မတီမှ ထုတ်ပယ်ကာ တရုတ်ပြည်၌ ထောင်ချထားခဲ့၏။ ဘသိန်းတင်နှင့် ကျန်ဗဟိုအဖွဲ့များ သည် တရုတ်ကွန်မြူနစ်များ ဘက်က ပြတ်သားစွာ ရပ်တည်ခဲ့သဖြင့် တရုတ်ကွန်မြူနစ်တို့ ၏ လိုလားနှစ်သက်မှုကို ရရှိခဲ့၏။

ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲနှင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ပထမအစိုးရကို အာဏာသိမ်းကာ တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရ တက်လာ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း ခေါင်းဆောင်သည့်

တပ်မတော်အစိုးရဟု လည်း ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ။

တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရသည် အာဏာရယူပြီး များ မကြာမီမှာပင် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲအတွက် ကမ်းလှမ်းချက်များ ထုတ်ပြန်ကာ သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့အစည်း အမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့လေသည်။ ။ ၎င်းဆွေးနွေးပွဲသို့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ ဘသိန်းတင်၊ ဗိုလ်ဇေယျ၊ အောင်ကြီး စသည့် ထိပ်တန်းအဝေးရောက် ဗဟိုကော်မတီဝင်များ နှင့် တရုတ်ပြည်မှ လေ့ကျင့်ပေးထားသည့် ကေဒါအများအပြား ဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြ၏။ ဆွေးနွေးပွဲ၌ ဆွေးနွေး ရမည့် အချက်များကို တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ ညွှန်ကြားခဲ့လေသည်။ ။ သောင်းကျန်းသူများ ၏ မရိုးသားမှုကြောင့် ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားခဲ့ရ၏။ ဆွေးနွေးပွဲပျက်ပြားသွားပြီး ဗိုလ်ဇေယျ၊ ရဲဘော်အောင်ကြီး စသည့် ထိပ်ပိုင်းခေါင်းဆောင်များ ပဲခူးရိုးမတောတွင်းသို့ လိုက်ပါသွားကြ၍ ဘသိန်းတင်နှင့် အချို့က တရုတ်ပြည်သို့ လေကြောင်းခရီးဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့လေသည်။ ။

ထိုစဉ်က တရုတ်ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်မှုထဲဝယ် နိုင်ငံတကာ ပါတီချင်း ဆက်ဆံရေး၊ အစိုးရချင်း ဆက်ဆံရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပေါ်လစီရေးရာ တိုက်ပွဲများ ရှုပ်ထွေးနေ၏။ ဥက္ကဋ္ဌမော်စီတုန်းနှင့် သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်သော ခေါင်းဆောင်များကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖယ်ရှားကာ မော်စီတုန်း၏ အာဏာကို ပါတီတွင်း၌ ခိုင်မာစွာစိုက်ထူရန် စိုင်းပြင်းစပြုနေသော မဟာယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး အကြံကလပ် ဖြစ်လေသည်။ ။

ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးနှင့် တရုတ်ဗမာအရေးအခင်း

၁၉၆၆ ခုနှစ်၌ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံကြီး၌ မဟာပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး Great Proletarian Cultural Revolution ကြီး ဖြစ်ပွားလေတော့သည်။

ထိုတော်လှန်ရေးကြီး၌ ဥက္ကဋ္ဌကြီးမော်နှင့် သူ့ဇနီး မဒမ်ချန်ချင်း ဦးဆောင်သော လေးဦးဂိုဏ်းက တစ်ဖက်၊ သမ္မတလျူရှောက်ချီနှင့် နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းဆိုင်ရာ လူကြီးများက တစ်ဖက် ဖြစ်ကြသည်။ သမ္မတ လျူရှောက်ချီတို့ အဖွဲ့က နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးနှင့် စက်မှုလက်မှု ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ရှေ့ရှုပြီး ဆိုဗီယက်ရုရှားနှင့် အဆင်ပြေပြေ နေလိုသည်။ ရုရှားတို့ ထံမှ နည်းပညာအကူအညီ ရယူလိုသည်။ ။ ဝါဒရေးရာ အကွဲအပြဲကြောင့် မော်က ရုရှားတွေနှင့် မစေ့စပ်စတမ်း ငြင်းခုံမည်။ အနှစ်တစ်ထောင်ကြာချင်ကြာပါစေ။ လျှော့မပေးနိုင်။ သူတို့ ဆီက အကူအညီများ မရရင်လည်း နေပါစေ။ ဒို့ဟာဒို့ ဖြစ်အောင်လုပ်ကြတာ ပေါ့ဟု လည်း ဆိုသည်။ ။

ဆိုဗီယက်ရုရှားများ နှင့် ၁၉၆၀ ခုနှစ်လောက်ကတည်းက သိသိသာသာကြီး သဘောထား ကွဲခဲ့ကြသည်။ မော်ကကွယ်လွန်သူ ရုရှားခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်၏ အန္တေဝါသိက တပည့် ကြီးဖြစ်သည်။ စတာလင်ကို ပုတ်ခတ်သည့် ခရူးရှော့ကို ဖောက်ပြန်ရေးသမားဟု သမုတ်ခဲ့၏။ ခရူးရှော့ကလည်း စတာလင် လက်သပ်မွေးခဲ့သည့် မော်စီတုန်းအား သဘောမကျခဲ့။ အခြောက်တိုက် ဘဝင်မြင့်နေသူ မတောက်တစ်ခေါက် ကွန်မြူနစ် စာအုပ်လေးများ ရေးခဲ့ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးနေသူဟု ယူဆခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် အဏုမြူဗုံးလုပ်သည့် နည်းနာများ တောင်းခံလာသည့် အချိန်၌ -

“ အဏုမြူဗုံးဆိုတာ သူများ ပေးရတဲ့ ဟာ မဟုတ်ဘူး လေ။ ကိုယ့်

ဟာကိုယ် ကြိုးစားလုပ်ရတဲ့ ဟာ။ ဒို့လည်း ဘယ်သူ့ဆီကမှ ရခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ။ မင်းတို့ လည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြိုးစားကြပေါ့ ”

ဟု တရုတ်တို့ အား ပြန်ကြားခဲ့၏။

မော်စီတုန်းက ဘာမှ ပြန်မပြောစေခဲ့။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ဒုံးပျံနှင့် အဏုမြူသိပ္ပံပညာရှင် ဆူးရှင်ဆီယင်အား အမေရိကန်မှ ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးရာ မော်က လှိုက်လှဲစွာ ဖိတ်ခေါ်သည် ။ ဒုံးပျံနှင့် အဏုမြူပညာရှင် ဆီယင်အား ပီကင်းလေဆိပ်တွင် နွေးထွေးစွာ ကိုယ်တိုင်ဆင်းကြိုသည် ။ ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖြစ် တိုက်ရိုက်ခန့်ထားပြီး အဏုမြူဗုံးလုပ်ရန် တာဝန်ပေးသည် ။ ထိုကာလမှ ကိုးနှစ်အကြာ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် တရုတ်တို့ ပထမဆုံး အဏုမြူဗုံး စမ်းသပ်နိုင်တော့၏။ တရုတ်နှင့် ရုရှားကြားတွင် ဤကဲ့သို့ သမိုင်းကြောင်းများ ရှိခဲ့သည် ။ မော်ကရုရှားတွေကို အစာမကျေခဲ့။ နိုင်ငံမှာ မူ အဏုမြူထုတ်လုပ်ခြင်းကြောင့် အကုန်အကျများကာ ဆင်းရဲတွင်း နက်သည် ထက်နက်ခဲ့၏။ ထိုဆင်းရဲတွင်းမှ လွတ်မြောက်အောင် လျှူရှောက်ချီက ရုရှားတို့ အကူအညီဖြင့် ဆောင်ရွက်လို၏။ စက်မှုတော်လှန်ရေးများ လုပ်ပြီး ပြုပြင်ချီတက်လို၏ ။ မော်ကလက်မခံခဲ့။ မော်က သူက ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်ဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းတိုးတက်မှု အစီအစဉ်ကို ချမှတ်ခဲ့၏။

ခေတ်သစ် ပျောက်ကွယ်နေသော အောင်မော်ပီတို့

အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသ ဗုဒ္ဓ ခေါင်းဆောင် ဘသိန်းတင်

၁။ ဂိဇ္ဈေး

၂။ ဂိဇ္ဈေး

၃။ ဂိဇ္ဈေး

၄။ ဦးသက်တင်

၅။ ခိုဘက်တက်

၆။ ဂိဇ္ဈေး

၁၉၈၃ - ၁၉၈၄ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေး ပျက်ပြားပြီးနောက် စတုတ္ထသည့်
ဗဟုကဏ္ဍတိုင်းမခိုင်းဆောင်ရွက်

သခင်သန်းထွန်းနှင့် သခင်စိုး

လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုကို စတင်ခဲ့ကြသည့်
မြန်မာကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦး

မော်၏ စက်မှုလုပ်ငန်းတိုးတက်ရေး အစီအစဉ်ကို Great Leap Forward မဟာခုန်ပျံ့ကျော် လွှားတိုးတက်ရေးအစီအစဉ်ဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ တစ်နိုင်ငံလုံး သံရည်ကျိုစက်ကလေးများ၊ ပန်းပဲဖို ကလေးများ လုပ်ပြီး ဆောင်ရွက်စေ၏။ အရင်းအနှီးနှင့် နည်းပညာချို့တဲ့ မှုကြောင့် မော်၏ Great Leap Forward စီမံကိန်းကြီးမှာ ဘုန်းဘုန်းလဲ ကျဆုံးခဲ့ရ၏။ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ ပညာတတ်များက ဝိုင်းပြီးဝေဖန်ကြတော့သည် ။ ပညာတတ်များက လျူရှောက်ချီဘက်က ရပ်တည်ကြ၏။ အတော်များများမှာ ရုရှားပြန်များ ဖြစ်ကြသည် ။ ဤတွင် မော်နှင့် လျူတို့ ၏ အာဏာလုပွဲကြီး စတော့သည် ။

လူကြီးများကို မစည်းရုံးနိုင်သော မော်နှင့် မဒမ်ချန်ချင်းတို့ က ကျော

င်းသားလူငယ်များအား စာအုပ်နီကလေးများ နှင့် လက်ကမ်းစာစောင်များ ဖြန့်ဝေစည်းရုံးပြီး တပ်နီလူငယ် Red Guards များ ဟု အမည်ပေးကာ ပါတီဗဟိုကော်မတီနှင့် လျူရှောက်ချီတို့ နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များကို တိုက်ခိုက်တော့သည်။ ။ လေးဦးဂိုဏ်းက တပ်နီလူငယ်လေးများကို မြှောက်ပေးကြသည်။ ။ မော်ကလည်း တပ်နီလူငယ်များ နှင့် အတူ အသက် ၇၀ အရွယ်ကျမှ ယန်စီမြစ်ကို လက်ပစ်ကူးပြသည်။ ။ Hero လုပ်ပြသည်။ ။ လူငယ်များက သဘောကျကြ၏။ ။ ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးမှာ အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်လှရကား တရုတ်ပြည်တွင်းမှာ သာမက နိုင်ငံတကာသို့ ရိုက်ခတ်ကုန်တော့၏။ ကူးစက်ကုန်တော့၏။

မော်နှင့် လေးဦးဂိုဏ်းက လျူရှောက်ချီကို ရာထူးမှ ချကာ အလုပ်စခန်းသို့ ပို့ပစ်လိုက်သည်။ ။ လျူနှင့် နီးစပ်သူအားလုံးကို ဖယ်ရှားသည်။ ။ အချို့ ထောင်ကျသည်။ ။ အချို့ အသတ်ခံကြရသည်။ ။ အချို့လည်ပင်း၌ စာဆွဲခံခဲ့ရသည်။ ။ ဦးထုပ် ဆောင်းပေးခံရသည်။ ။ အမျိုးမျိုး စွဲချက်တင်ခံရသည်။ ။

ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေးအတွက် စာရွက်စာတမ်းများ ၊ စာစောင်များ ၊ မော်စီတုန်း ရင်ထိုးတံဆိပ်များကို တရုတ်နိုင်ငံအနှံ့ ဖြန့်ဝေခဲ့သည်။ ။ ထိုစဉ်က မော်၏ ရင်ထိုးတံဆိပ် တပ်ထားသူကို ဖောက်ပြန်ရေးသမားဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ။ ထိုရင်ထိုးတံဆိပ်များ နှင့် စာအုပ်နီလေးများ သည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့လည်း လျင်မြန်စွာ ဝင်ရောက်လာလေတော့သည်။ ။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ တရုတ်ကျောင်းသားများက မော်စီတုန်းရင်ထိုး တံဆိပ်တပ်ဆင်ပြီး စာအုပ်နီကလေးများ ဖြန့်ဝေကာ

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း မော်စီတုန်းဩဇာ မြှင့်တင်ထူထောင်ရန် ကြိုးပမ်းမှုများ ပေါ်လာ၏။ တရုတ်သံရုံး၏ အကူအညီဖြင့် နန်ယန်ကျောင်းနှင့် ဌာကျုံးကျောင်းမှ တရုတ် ဆရာ၊ ဆရာမများ ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ထိုလှုပ်ရှားမှုများ သည် လွန်ကဲလာ၏။ ၎င်းတို့ ကို ဆန့်ကျင်သော မြန်မာမျိုးချစ် ကျောင်းသားများမှ လည်း ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာသည် ။ လူစုလူဝေးချင်း တွေ့ဆုံပြီး အဓိကရုဏ်းများ စတင်ဖြစ်ပွားလာ၏။ မျိုးချစ်စိတ်ပြင်းထန်သော တက္ကသိုလ်ပညာတတ် မြန်မာလူငယ်များက မော်စီတုန်းအလောင်း မီးရှို့ပွဲများ ပင် ကျင်းပဲ့ကြလေသည် ။ စာအုပ်နီများကိုလည်း မီးတင်ရှို့ကြသည် ။

ထိုစဉ်က ရန်ကုန်တွင် နန်ယန်ကျောင်း၊ ဌာကျုံးကျောင်းနှင့် မန္တလေး ဌာကျုံးကျောင်းများ သည် တရုတ်နီ Backing နှင့် တည်ထောင်ထားသော ကျောင်းများ ဖြစ်ကြသည် ။ ဤအရေးအခင်းကြောင့် သွေးထွက်သံယိုမှုများ ရှိခဲ့ပြီး တရုတ်ကျောင်းသား အများ အပြား တရုတ်ပြည်မကြီးသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြ၏။ အချို့က မြန်မာနိုင်ငံ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသနှင့် ပဲခူးရိုးမဒေသရှိ ဗကပများ ထံ သွားရောက်တော့ခိုခဲ့ကြလေသည် ။ မန္တလေးမှ တောခိုသွားသူများ ထဲတွင် နောင်အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသ၌ တပ်မဟာ(၂)မှူး ဖြစ်လာသည့် ကျန်စီမြင့် ခေါ် ကိုကြည်မြင့်လည်း ပါဝင်လေသည် ။

သူနှင့် ကျွန်တော်သည် ၁၉၉၁ ခုနှစ်၌ မိုင်းမလားတွင် တွေ့ဆုံကြရာ၌ သူက ကျွန်တော့်အား -

“ တပ်ရင်းမှူးရဲ့ ကျွန်တော်က မန္တလေးဇာတိဗျ။ အဲဒီမှာ မွေးပြီး ကြီးလာတာ။ အမေတွေ၊ အစ်မတွေ မန္တလေးမှာ အခုထိရှိတယ်။ ၁၉၆၇ အရေးအခင်းမှာ ငါ့ဒီကို ရောက်လာတာလေ။ ဒီထွက်လာတော့

အထက်တန်းကျောင်းသားပဲ ”

ဟု ပြောလေသည်။

သူပြောတာ ဟုတ်ပေလိမ့်မည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူသည် ထိုစဉ်က အသက် ၄၀ ခန့်သာရှိ၍ ကျွန်တော့်ထက် သုံးလေးနှစ် ငယ်ပေသည်။ သူသည် ပညာရေးချိန်နိမ့်၌ ဗကပတပ်ထဲတွင် အထက်တန်းထိ ကျောင်းနေခဲ့ဖူးပြီး လုပ်ရဲကိုင်ရဲရှိသောကြောင့် သာမက မြန်မာစကားနှင့် စာတတ်သော တရုတ်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သောကြောင့် လျင်မြန်စွာ ရာထူးများ တက်လာခဲ့လေသည်။ ။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်မတိုင်မီမှာ ပင်တပ်မဟာမှူး ဖြစ်လာခဲ့၏။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် ဧပြီတွင် သူဦးစီးတပ်မဟာ (၂) ဖြင့် မိုးမိတ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားကြသည့် တရုတ်ကျောင်းသားများမှာ အင်အား ၂၀၀၀ ကျော် ခန့် ရှိသည်။ ။ ၎င်းတို့ သည် တရုတ်နိုင်ငံတွင်း ဝင်ရောက်သွားကြပြီး တရုတ်ပြည်တွင် ကျောင်းပြန်တက်ကြ၏။ အချို့က စစ်သင်တန်းများကိုပါ တက်ကြ၏။ ၎င်းအင်အား ၂၀၀၀ ကျော်မှ ၁၀၀၀ ကျော်သည် ယူနန်ပြည်နယ် မြို့တော် ကူမင်းတွင် လည်းကောင်း၊ ကွမ်ရှီးပြည်နယ် မြို့တော်နန်နင်တွင် အင်အား ၈၀၀ ခန့်၊ တူဟန်တွင် အင်အား ၃၀၀ ခန့်သည် လည်းကောင်း အသီးသီး ဖြန့်ခွဲနေ ထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ။ ၎င်းအင်အားစုများ သည် နောင်အခါ ဗကပ အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အခါတွင် တရုတ်ပညာတတ်များ အဖြစ် ဗကပတပ်များ ၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် အရေးအခင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘသိန်းတင်က ပီကင်းတွင် မိန့်ခွန်းတစ်ခု ပြောခဲ့၏။ ထိုမိန့်ခွန်းကို ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၈ ရက်တွင် ပီကင်းရေဒီယိုမှ အသံလွှင့်ခဲ့၏။

“ ကျွန်တော်တို့ ပါတီရဲ့ အင်အားဟာ တစ်ပြည်လုံးအနေနဲ့ ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ တိုးတက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ပြောက်ကျားအခြေခံဒေသတွေဟာ ပိုကျယ်ပြန့်လာပါတယ်။ ပိုခိုင်မာလာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးဒေသဟာ ခုချိန်မှာ ဆိုရင် တစ်ပြည်လုံးရဲ့ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း ကျော်ကျော် ဖြစ်နေပါပြီ ” ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ အမှန်စင်စစ် ထိုစဉ်က ပဲခူးရိုးမမှ ဗကပတပ်ဖွဲ့များ သည် တပ်မတော်၏ ထိုးစစ်ဒဏ်ကို အလူးအလဲခံနေရချိန် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ တပ်များ အောင်ပွဲရနေသယောင်ယောင် နိုင်ငံခြားတွင် လူထုကို လိမ်ညာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တရုတ်ခေါင်းဆောင်များကို လိမ်လည်ရန် ကြိုးစားခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ “ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ပြောက်ကျား အခြေခံဒေသတွေဟာ ပိုကျယ်ပြန့်၊ ပိုခိုင်မာလာပါတယ် ” ဟု ဆိုသော်လည်း လက်တွေ့မှာ ပိုသေးကျို့၊ ပိုယိမ်းယိုင်ခဲ့ရုံမက နောက်ဆုံးတွင် သခင်သန်းထွန်းနှင့် သခင်ဇင်၊ သခင်ချစ်တို့ ပါ ကျဆုံးခဲ့ခြင်းမှာ သမိုင်းသက်သေပင် ဖြစ်ပေသည် ။

တစ်ဖန် မိန့်ခွန်းတစ်နေရာ၌ “ နေဝင်းက သေနတ် စဖောက်လိုက်တဲ့ အတွက် ဗမာပြည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးဟာ အမှန်ပဲ ခုန်ကူးလှည့်ပြောင်းသွားပါတယ်။ တရုတ်ပြည်သူလူထု သန်း ၇၀၀ ကျော်ရဲ့ ထောက်ခံစာနာမှုကို အပြည့်အဝရပြီး နေဝင်းကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ဗမာပြည်သူ လူထုအများ တကွအများ စုကြီးဟာ ပိုပြီးသွေးစည်းတော့မယ့် အချိန်အခါဖြစ် လာပြီ ” ဟု ပြောခဲ့၏။

ဤသည် မှာ မြန်မာပြည်တွင်းမှ အခြေအနေမှန်များကို ဖုံးကွယ်ကာ အကူအညီများ တောင်းယူရရှိရန် စကားဦးသန်းခဲ့ခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည် ။

“ မနှစ်က အောက်တိုဘာလမှာ ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တပ်တွေဟာ

နေဝင်းရဲ့ အိမ်နဲ့ ၂ မိုင် လောက်ဝေးတဲ့ လက်နက်ကိုင်ဌာနတစ်ခုကို ဝင်စီးခဲ့ပါတယ်။ နီဝင်ဘာလမှာ ရန်ကုန်မြို့ ဆင်ခြေဖုံးက သမဝါယမပစ္စည်းတွေကို ဝင်သိမ်းခဲ့ကြပါတယ် ” ဟု လည်း ပြောခဲ့သေး၏။

ဤ အ ဖြ စ ခ် အ ပ ၂ က ခ် မ ၂၁ အကြီးအကျယ်ဆုံးသော လုပ်ကြံဇာတ်လမ်းပင်ဖြစ်တော့သည် ။ ဘသိန်းတင် ပြောသလိုဆိုလျှင် ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ နီဝင်ဘာလများ အတွင်းက ရန်ကုန်မြို့ ထဲမှာ ပင် ဗကပတပ်များက တပ်မတော် စခန်းများကို ယာယီသိမ်းပိုက်ခဲ့သည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည် ။ ဤသည် မှာ မြန်မာပြည်သူများကို ဝါဒဖြန့်လိုခြင်းထက် တရုတ်ပြည် ပြည်သူ သန်း ၇၀၀ ကို လိမ်လည်ကြွားဝါလိုခြင်းက အဓိကကျသည် ဟု ယူဆရပေသည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုစဉ် တရုတ်ပြည်တွင်း၌ ခိုလှုံနေကြသော မြန်မာပြည်မှ အဖွဲ့အစည်း မျိုးစုံတွင် ပါဝင်နေကြသူများမှာ ကား သခင်ဘသိန်းတင်၏ လံကြုတ်မိန့်ခွန်းကြီးကို နားသောတဆင်ကာ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေကြ၏။ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီကို လေးစားကြည်ညိုနေကြ၏။ မနက်ဖြန် သန်ဘက်ခါပင် ရန်ကုန်ကို သိမ်းတော့မလိုလို၊ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီကို အားကိုးတကြီး ဆရာတင်ရမလိုလို ဖြစ်ကုန်ကြရ၏ ။

တရုတ်ပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီခေါင်းဆောင်များ သည် လည်း ဘသိန်းတင်၏ မိန့်ခွန်းကို နားထောင်ကာ “ ညီနောင်ပါတီ ” အတွက် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေ၏။ အခြေအနေမှန်များကို သိရှိသော အချို့ပါတီ ခေါင်းဆောင်များက ကန့်ကွက်နေသည့် ကြားမှ ပင် မော်စီတုန်း အမှူးပြုသည့် ဗဟိုခေါင်းဆောင်များက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဘက်ပေါင်းစုံ အကူအညီပေးရန် စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြလေသည် ။

တရုတ်ပြည်တွင်းတွင် ရောက်ရှိနေသော နော်ဆိုင်းတပ်၊ ကိုးကန့်တပ်ဖွဲ့နှင့် ကေအိုင်အေ တပ်ဖွဲ့များကို ဘသိန်းတင်အမှူးပြုသည့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အလံကိုထောင်ကာ တရုတ် မြန်မာနယ်စပ်ရှိ မြန်မာ့တပ်မတော်၏ စစ်စခန်းများကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် စစ်ဆင်ရေးစီမံကိန်းတစ်ခု ချမှတ်ခဲ့လေသည်။ ။

စီမံကိန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ “ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် တရုတ်မြန်မာ နယ်စပ်တစ်လျှောက် ဗမာပတပ်ဖွဲ့များ အမည်ခံကာ စုစည်းပြီး အင်အားအလုံးအရင်းနှင့် အတွင်းပိုင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခါ လအနည်းငယ်အတွင်း မြန်မာပြည်တစ်ပြည်လုံးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်၍ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အာဏာကို ထူထောင်ပေးရန် ဖြစ်၏ ”

စီမံကိန်းကို အောက်ပါအတိုင်း နယ်မြေလေးခု ခွဲခဲ့၏။

(၁၀၁) တပ်ဖွဲ့.

မြစ်ကြီးနား၊ ဗန်းမော်မြို့များ ၏ အရှေ့ဘက်တစ်ဝိုက် နယ်မြေ ဖြစ်၏။ ၎င်းနယ်မြေထဲတွင် ဇော်တူး၊ ဇော်ဆိုင်းတို့ ၏ ကေအိုင်အေအဖွဲ့ကို ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ပူးပေါင်းစေကာ တပ်မတော်စစ်စခန်းများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်၍ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းကို ဆက်လက်ထိုးဖောက်ရန် ဖြစ်၏။

(၂၀၂) တပ်ဖွဲ့.

ရွှေလီချိုင့်ဝှမ်းရှိ မူလလှုပ်ရှားနေသော ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များကို အခြေခံကာ မုံဝေ၊ ကွမ်းဖော၊ ကိုးတောင်နယ်မြေများ တွင် ဝင်ရောက်

လှုပ်ရှားရန်၊ ထိုဒေသတွင် ခြေကုပ်ရရှိပါက မန္တလေး မြောက်ဘက်နှင့်
ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် ဖြစ်၏။

(၃၀၃)

သံလွင်မြစ်အနောက်ခြမ်း တရုတ်-မြန်မာ နယ်စပ်၊ မူဆယ်၊ နမ့်ခမ်း
နယ်မြေ၌ နော်ဆိုင်းတပ်ကို အခြေခံကာ တပ်မတော်စခန်းများကို တိုက်
ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် လားရှိုး၊ ကွတ်ခိုင်သို့ ဆက်လက်တိုက်
ခိုက်ပြီး ရှမ်းပြည်နယ် အလယ်ပိုင်းကို သိမ်းပိုက်ရန်။

(၄၀၄)

သံလွင်အရှေ့ခြမ်း၊ တရုတ်မြန်မာနယ်စပ်၊ ကိုးကန့်နယ်မြေ၊ ဖုံကြား
ရှင်တပ်ဖွဲ့များကို အခြေခံကာ ကိုးကန့်ကို သိမ်းပိုက်ရန်၊ ထိုမှ တစ်ဆင့်
တောင်ဘက်သို့ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ပြီး သံလွင်အရှေ့ခြမ်းတစ်ခုလုံးကို
တိုးချဲ့သိမ်းပိုက်ရန် ဖြစ်၏။

ထိုစစ်ရေးစီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် လ
က်နက်ခဲယမ်း၊ စစ်ဦးစီးလုပ်ငန်း၊ စစ်သုံးပစ္စည်း၊ ရိက္ခာဘဏ္ဍာနှင့် ဆေး
ဝါး စသည် တို့ ကို တရုတ်ပြည်ဘက်မှ အားလုံးကူညီထောက်ပံ့သွားရန်
ဖြစ်လေသည် ။

၁၀၁၊ ၂၀၂၊ ၃၀၃၊ ၄၀၄ နယ်မြေများ သို့ ဗကပနှင့် တရုတ်ပူးပေါင်း
တပ်များ စတင်ဝင် ရောက်လာချိန် ၁၉၆၈ ခုနှစ်အတွင်းက ဗမာပြည်ကွ
န်မြို့နစ်ပါတီ အဖွဲ့အစည်းများ နှင့် တပ်ဖွဲ့များ သည်
မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖြန့်ခွဲလှုပ်ရှားနေကြ၏။

၁။မြစ်ဖျားဒေသတိုင်း

ကသာခရိုင်

မျိုးမြင့် (ခ) မြင့်အောင်

ဗဟိုကော်မတီ၊ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်အတွင်းရေးမှူး

ရဲဘော်တုတ် (ခ) ကိုဝင်း

ဗဟိုကော်မတီ၊ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်ကော်မတီ၊

ကချင်ပြည်နယ်တာဝန်ခံ

မြင့်အောင် (ခ) ခန့်မောင်

တိုင်းကော်မတီ၊ ဧရာဝတီတိုင်း

ဖေသောင်း (ခ) တင်ဝင်း

တိုက်ခိုက်ရေးတပ်နိုင်ငံရေးမှူး

လှုပ်ရှားနယ်မြေ-ကသာခရိုင်

မော်လိုက်ခရိုင်

ကံပြည့် (ခ) အောင်ခိုင်

စည်းရုံးရေးမှူး

အင်အား (၃၈) ယောက်

လှုပ်ရှားနယ်မြေ

မြင်သာ/မြောက်လွင်/ကျော်ရွာ/ကာမိုင်း/ဟု မွလင်း/ဖောင်းပြင်နယ်

စပ်/ဟု မွလင်း- ပင်လယ်ဘူး နယ်စပ်

၂။အနောက်မြောက်တိုင်း

တိုင်းရုံး

စိုးသိမ်း (ခ) တိုးမောင် (ခ) ချစ်ဖေ

တိုင်းကော်မတီဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဘတုတ်

မြို့နယ်ကော်မတီ

အင်အား ၁၉ ယောက်

လှုပ်ရှားနယ်မြေ

မင်းဘူး၊ ကျောက်ဖြူ၊ သရက်ခရိုင်စပ်များ

တိုင်းတပ်

သက်ထွန်း (ခ) ရိုးမောင် (ခ) ကျော်သာ

တိုင်းစစ်ဆေးရေးတာဝန်ခံ

စင်းမောင် (ခ) ကျော်ငြိမ်း (ခ) အောင်လှ (ခ) မောင်တိုက်

ဒုစစ်ရေးတာဝန်ခံ

ဗိုလ်ကျင် (ခ) ကျင်လေ

တိုင်းရုံးအုပ်

မောင်ရွှေ (ခ) စောမြင့်

တိုင်းနိုင်ငံရေးမှူးနှင့် ဆေးမှူး

အင်အား ၇၀ ယောက်

လှုပ်ရှားမှုနယ်မြေ

သရက်ခရိုင်အနောက်ခြမ်း၊ မင်းဘူးခရိုင်နှင့် ကျောက်ဆည်ခရိုင်၊ ရခိုင်ရိုးမဖိုးခေါင် တောင်တန်း။

ပခုက္ကူခရိုင်

အောင်သန်း (ခ) ကြီးငွေ (ခ) အောင်ဘ

ခရိုင်ကော်မတီ (ဘဏ္ဍာရေးမှူး)

ချင်းသောင်းညွန့် (ခ) ထိန်လိန်က

ခရိုင်ကော်မတီ (ချင်းတောင်စည်းရုံးရေးမှူး)

ဘစော (ခ) တင့်မောင် (ခ) ဘိုးရွှေ (ခ) စောမြင့်

ခရိုင်ကော်မတီ (စစ်ရေးတာဝန်ခံ)

အင်အား ၈၈ ခန့်

နယ်မြေ

ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်၊ တွင်းမချောင်းဖျား၊ မြပိတ်ချောင်းဖျား၊ မန်း၊ မြေနှီတစ်ဝိုက်။

မင်းဘူးခရိုင်

ကိုမောင် (ခ) ခင်ကျော် (ခ) မောင်မောင် (ခ) ထွန်းမြင့်

ခရိုင်ကော်မတီ၊ အတွင်းရေးမှူး

ထွန်းမြင့် (ခ) တင်မြင့်

ခရိုင်ကော်မတီ၊ ဒုစစ်ရေးတာဝန်ခံ

ဟုတ်ကြည်

မြို့နယ်ကော်မတီ၊ ခရိုင်တပ်မှူး

အင်အား ၇၈ ခန့်

နယ်မြေ

စေတုတ္တရာမြို့နယ်၊ ငဖဲ-အမ်းမြို့နယ်၊ စတုရွှေစက်တော်ကြိုးဝိုင်း၊ စလင်းမြို့နယ် ပွင့်ဖြူ။

(ခ)အနောက်ခြမ်း

မြင့်နိုင် (ခ) မောင်နက်

ခရိုင်ကော်မတီ

ဆလိုင်းစံအောင်

ခရိုင်ကော်မတီ (ချင်းဦးစီးဥက္ကဋ္ဌ)

ဆလိုင်းကျော်လှ

ခရိုင်ကော်မတီ (တင်မှူး)

ဆလိုင်းထွန်းကြည် (ခ) ဟနတင်

စည်းရုံးရေးမှူး

အင်အား ၁၁၁ ခန့်

နယ်မြေ

ဆင်ပေါင်ဝဲအရှေ့ပိုင်း၊ အောင်လံမြို့နယ်၊ တောင်တွင်းကြီး၊ ပေါက်
ခေါင်းနယ်စပ် ချင်းရွာများ ။

မန္တလေးခရိုင်

(မိုးကုတ်မြို့နယ်)

စိန်မောင်

ခရိုင်စစ်တာဝန်ခံ

ကျော့ရင်

မြို့နယ်စည်းရုံးရေးမှူး

အင်အား ၂၅ ယောက်

နယ်မြေ

ကျောက်တိုင်၊ ရွှေညောင်ပင်၊ ခွန်ခါး၊ ဆိုက်လေဒေသ။

(ကျောက်ဆည်ခရိုင်)

စိန်ထွေး (ခ) ဘမောင်

ခရိုင်ကော်မတီအတွင်းရေးမှူး

ကျော်သန်း (ခ) ခန့်ကြည်

မြို့နယ်ကော်မတီ (စစ်ရေးတာဝန်ခံ)

အင်အား ၈ ယောက်

နယ်မြေ

ကျောက်ဂူခရိုင်အစပ်။

(မြင်းခြံခရိုင်)

ထွန်းမင်း (ခ) အောင်ခင် (ပီကင်းပြန်)

ခရိုင်ကော်မတီ

စံလွင်

ခရိုင်စစ်ရေးတာဝန်ခံ

အင်အား ၁၁ ယောက်

မိတ္ထီလာခရိုင်နယ်စပ်။

နယ်မြေ

ရွာဂေါက်၊ မြင်းခြံ၊ မိတ္ထီလာခရိုင်နယ်စပ်။

(အမှတ်တစ်ခရိုင်)

(ရမည်းသင်းအနောက်ခြမ်း၊ မကျေးအရှေ့ခြမ်း၊ တပ်ကုန်း၊ ပျဉ်းမ
နား၊ ရမည်းသင်း၊ လယ်ဝေးဒေသများ) ရဲထွန်း (ခ) စံတင်

ခရိုင်ကော်မတီ

မောင်ညွန့် (ခ) ဇော်လေး

ခရိုင်ကော်မတီ

အင်အား ၁၅ ယောက်

လှုပ်ရှားနယ်မြေ

စည်ပင်၊ လယ်တောကြီး၊ လွှစင်တစ်ဝိုက်။

(အမှတ်နှစ်ခရိုင်)

(ရမည်းသင်းအရှေ့ခြမ်း/ပျဉ်းမနားအရှေ့ခြမ်း)

မြလွင် (ခ) မျိုးလွင် (ခ) သန်းစိန်

ခရိုင်ကော်မတီ

အင်အား ၃ ယောက်

နယ်မြေ လက်ပံကုန်းပတ်ဝန်းကျင်ရွာများ ။

၃။အလယ်ပိုင်းတိုင်း

သခင်တင်ထွန်း

ဗဟိုကော်မတီ

ဗိုလ်ကျင်မောင်

တိုင်းကော်မတီ

ဦးသုခ

တိုင်းကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး

ဦးချစ်ဝေ

တိုင်းကော်မတီ (မိုးကုတ်မြို့နယ်အတွင်းရေးမှူး)

(အလယ်ပိုင်းခရိုင်) - ဗိုလ်လှမော်

(မြောက်ပိုင်းခရိုင်) - ဗိုလ်စိန်မောင်

စုပေါင်းအင်အား ၅၀ ခန့်

နယ်မြေ

နောင်လုံ၊ နောင်ချို၊ နောင်ဝိုး၊ ကျောက်ဂူ၊ မိုင်းလုံ၊
မိုးကုတ်မြို့နယ်များ ။

၄။တနင်္သာရီတိုင်း

(တိုင်းကော်မတီရုံး)

ဘာကယ် (ခ) သန်းမောင် (ခ) ထွန်းစိန်

ဗဟိုကော်မတီ

တိုင်းအတွင်းရေးမှူး

ဘစိန် (ခ) ဘစီ

တိုင်းကော်မတီ

စိုးလွင်

တိုင်းကော်မတီ

မြင့်ဌေး

တိုင်းကော်မတီ (စစ်ရေး)

ဦးစောဟန်

တိုင်းကော်မတီ

အင်အား ၆ ယောက်ခန့်

နယ်မြေ

ထားဝယ်ခရိုင်၊ မြိတ်ခရိုင်(ထားဝယ်ခရိုင်)။

ဦးဘစိန် (ခ) ဘစီ

ခရိုင်အတွင်းရေးမှူး

ဘချစ်လှ

ခရိုင်ကော်မတီ

ယုစိန်

ခရိုင်ကော်မတီ

အေးလှ (ခ) အေးလှိုင်

ခရိုင်ကော်မတီ

အင်အား ၁၁၃ ယောက်

နယ်မြေ

ထားဝယ်မြို့၊ သရက်ချောင်း၊ ရေဖြူ၊ လောင်းလုံမြို့နယ်။

(မြိတ်ခရိုင်)

စိုးလွင်

ခရိုင်အတွင်းရေးမှူး

စောဟန်

ခရိုင်ကော်မတီ

ဦးစန်းဖေ

ခရိုင်ကော်မတီ

မြင့်ဌေး

ခရိုင်တပ်မှူး

ချစ်ခင်

ဒုတပ်မှူး

အင်အား ၁၅၀ ယောက်

နယ်မြေ

မြိတ်ခရိုင်၊ တနင်္သာရီမြို့နယ်အထူးနယ်မြေ။

၅။မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်း

တိုင်းဌာန + ချုပ်ရုံး

ဗိုလ်သော်

တိုင်းအတွင်းရေးမှူး

ရွှေဒါး (ခ) အောင်မြင့်

တိုင်းစစ်ရေးတာဝန်ခံ

အောင်ဖေ (ခ) အောင်ဒင်

ဒုတိုင်းစစ်ရေးတာဝန်ခံ

ထွန်းစိန် (ခ) ဦးအောင်ခင်

တိုင်းကော်မတီ

ကိုစိန် (ခ) ဘဆွေလေး

တိုင်းကော်မတီ

အင်အား ၄၀

နယ်မြေ

လေးမျက်နှာ၊ အင်္ဂပူ၊ မြန်အောင် အနောက်ပိုင်း
တောင်ပေါ်ရိုးမနယ်မြေ။

(ဟင်္သာတခရိုင်)

စိုးကြီး (ခ) အောင်စိန်

ခရိုင်အတွင်းရေးမှူး

အောင်မင်း

ခရိုင်ကော်မတီ

အောင်ဇံ

ခရိုင်ကော်မတီ

မြင့်ဆွေ

ခရိုင်တပ်မှူး

အင်အား ၃၁၆ ယောက်

နယ်မြေ

အင်္ဂပူ၊ မြန်အောင်၊ လေးမျက်နှာ၊ ဇလွန်၊ ဝေလာဖန်း။

(ပုသိမ်ခရိုင်)

မြင်အောင်(ခ) ထွန်းရီ

ခရိုင်အတွင်းရေးမှူး

သန်းဝင်း (ခ) ဘအေး

ခရိုင်ကော်မတီ

သိန်းအောင်

ခရိုင်ကော်မတီ

ကျော်နိုင်

ခရိုင်ကော်မတီ

ထွန်းဦး

ခရိုင်စစ်ရေးတာဝန်ခံ

အင်အား ၁၂၅ ယောက်

နယ်မြေ

ပုသိမ်အရှေ့ခြမ်း၊ အနောက်ခြမ်း၊ ငပုတော၊ သာပေါင်း၊
ငါးသိုင်းချောင်းနယ်မြေ။

(မြောင်းမြခရိုင်)

စောဝင်း

ခရိုင်ကော်မတီ

စိုးတင့်

ခရိုင်တပ်မှူး

အင်အား ၇၆ ယောက်

နယ်မြေ

မြောင်းမြ၊ ဝါးခယ်မ၊ မော်လမြိုင်ကျွန်း၊ အိမ်မဲမြို့နယ်။

(ဖျာပုံခရိုင်)

ဦးထွန်းစိန် (ခ) ဦးအောင်

ခရိုင်အတွင်းရေးမှူး

ကျော်သိန်း (ခ) အေးကျော်

ခရိုင်ကော်မတီ

မြလင်း

ခရိုင်ကော်မတီ

ငဆန်း

ခရိုင်တပ်မှူး

အင်အား ၁၃၈ ယောက်

နယ်မြေ

ဖျာပုံ၊ ဘိုကလေး၊ ဒေးဒရဲ၊ သပြေကန်၊ ကမာကကု၊ ငွေသောင်ယံတစ်ဝိုက်။

အထက်ပါစာရင်းဇယားများကို ကြည့်လျှင် ပြည်တွင်းရှိ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ အင်အားလျော့နည်းပြီး ပြိုကွဲနေပြီဖြစ်သည် ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေ သည် ။ ထိုအချိန်တွင် အရှေ့မြောက်သည် အောက်ပါအတိုင်း အစပြုခဲ့လေသည်

ဗကပအရှေ့မြောက်စစ်ဒေသတပ်ဖွဲ့များ ၏ စတင်လှုပ်ရှားမှုများ

(၁၀၁) တပ်ဖွဲ့

(၁၀၁) တပ်ဖွဲ့သည် ဗကပခင်မောင်ကြီး ကွပ်ကဲလျက် နယ်စပ်ဒေသသို့ ထွက်ခွာခဲ့၏။ မြန်မာပြည်ထဲသို့ ရောက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကေအိုင်အေဇော်တူး၊ ဇော်ဆိုင်းတို့ က ဗကပနှင့် မပူးပေါင်းတော့ကြောင်း၊ တရုတ်ပြည်တွင်းတွင် နေထိုင်စဉ်ကသာ ဗကပခေါင်းဆောင်မှုကို အကြွင်းမဲ့ ခံယူမည်ဟု အခြေအနေအရ သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ အတိအလင်း ဖော်ထုတ်ကာ စာချုပ်စာတမ်းများကို ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်၏။ သို့ဖြင့် (၁၀၁) တပ်ဖွဲ့မှ ဗကပအဖွဲ့မှာ နယ်စပ်တရုတ် ပြည်ဘက်တွင် သောင်တင်နေ၏။ ဇော်တူးတို့ က သူတို့ ဒေသရှိ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များ နှင့် ပူးပေါင်းကာ ကေအိုင်အေအဖြစ်ပင် ပြန်လည်လှုပ်ရှားနေလေတော့သည် ။ သို့နှင့် ခင်မောင်ကြီးနှင့် ဗကပအဖွဲ့သည် (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့သို့ သွားရောက်ပူးပေါင်းရလေသည် ။

နောက်တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် မှ ဆုခန့်တိန်ရိန်း ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့က ဖော်တူးတို့ ကို ပုန်ကန်ကာ ဗကပနှင့် ပြန်လည်ပူးပေါင်းခဲ့၏။ ကေအိုင်အေ တပ်မဟာ ၂ တပ်မဟာမှူး ဖော်တူး၏ လက်အောက်ခံ ဗိုလ်အဆင့်ရှိ ဆုခန့်တိန်ရိန်းနှင့် အင်အား ၂၅၀ သည် ကေအိုင်အေကို ပုန်ကန် ကာ တရုတ်ပြည်ဘက်တွင် ပြန်လည်ခိုလှုံခဲ့၏။ ဇော်တူး၏ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဗမာကွန်မြူနစ်ပါတီ ဆန့်ကျင်ရေးတို့ ကို ဖွင့်ချတိုင်တန်းကာ တရုတ်ပြည်တွင် အကူအညီများ တောင်းခံခဲ့၏။ တရုတ်ပြည်က ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆုခန့်တိန်ရိန်းကို ဆက်သွယ်ပေးကာ တပ်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း လေ့ကျင့်ပေးခဲ့၏။ ၎င်းတို့သည် ၁၉၆၉ ခုနှစ် မေလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် တရုတ်ပြည်ဘက်မှ

မြစ်ကြီးနားအရှေ့မြောက်ဘက် ဖီမော်၊ ဂေါ်လံဒေသသို့ ထိုးဖောက်ဝင်
ရောက် ကာ တန်တုံရဲစခန်းကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ထို့နောက် မေခမြ
စ်အရှေ့ခြမ်းနှင့် ဆခုံးနယ်မြေ မြောက်ခြမ်းတွင် လှည့်လည်လှုပ်ရှား၍
အခြေချနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့၏။ ထိုဒေသမှ နောင်အခါ ဗကပ လက်အောက်
ကံခံ (၁၀၀) စစ်ဒေသ ဖြစ်လာခဲ့၏။

(၂၀၂) တပ်ဖွဲ့

(၂၀၂) တပ်ဖွဲ့သည် လည်း ရဲဘော်ကြည်ပြိုင် (ခ) တိန်ကြည်ဖင်း ခေါ်
င်းဆောင်၍ ဗကပ ကေဒါအချို့၊ နော်ဆိုင်းတပ်မှ ကွေ့ကျိုး ကေဒါတချို့
ပူးပေါင်းကာ ရွှေလီချိုင့်ဝှမ်းသို့ ဆင်းခဲ့၏။ တပ်မတော်၏
စစ်ကြောင်းများက လိုက်လံတိုက်ခိုက်ချေမှုန်းသဖြင့် မရပ်တည်နိုင်
တော့ဘဲ တရုတ်ပြည်တွင်းသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာခဲ့ရ၏။ သတ်မှတ်ဝင်ထဲ
တွင် ၁၉၆၇ ခုနှစ် မြို့ပြမှ တောခိုလာသူ တရုတ်ပညာတတ်
လူငယ်အချို့နှင့် ဒေသခံ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့အနည်းငယ်သာ နောက်ချ
န်တပ် ဖွဲ့အဖြစ် ဆက်လက်လှုပ်ရှားနေခဲ့ကြရသည် ။

၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်တွင်းသို့ ရောက်ရှိနေကြသော ဗမာပြ
ည်ပေါက် တရုတ်ပညာတတ် လူငယ်များကို စုစည်းကာ (၂၀၂) တပ်ဖွဲ့န
ယ်မြေသို့ ထပ်မံဝင်ရောက်ခဲ့၏။ နိုင်ငံရေးမှူး ရဲဘော်ကြည်ပြိုင် ဒုနိုင်ငံ
ရေးမှူး ရဲဘော်ဇော်ဝင်း၊ တပ်မှူးရဲဘော်တင်လှိုင်၊ ဒုတပ်မှူး ရဲဘော်ဘ
ရန့် ရှောင်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ပွဲဦးထွက် ကွမ်းဖောတိုက်ပွဲမှ စ၍ ဖရိုဖရဲဖြစ်ခဲ့
၏။ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ ကို ရှောင်တိမ်းလှည့်ပတ်ရင်း တွေ့ဆုံ
တိုက်ပွဲများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ၆ လလောက်အတွင်း တရုတ်ပညာ
တတ် ၃၀ ကျော် ကျဆုံးခဲ့ရ၏။ ထို့အပြင် တိုက်ပွဲမှ အကွဲကွဲအပြားပြား
ထွက်ပြေးကြရပြီး နိုင်ငံရေးမှူး ရဲဘော်ကြည်ပြိုင်က အမြဲတစေ ငေါက်

ငမ်းကာ ဌာနချုပ်မှ ချက်ချင်းထွက်ခွာရန် မောင်းထုတ်လေ့ရှိ၏။ အမှန်မှာ သူနေထိုင်သော ဌာနချုပ်စခန်း သတင်းပေါက်ကြားမှာ စိုးရိမ်၍ ဖြစ်၏။ ထိုစဉ် အမျိုးသမီးတပ်စုနှင့် ကြေးနန်းစက်မှာ ဌာနချုပ်၌ သာ ရှိ၏။ ဌာနချုပ်သည် တပ်နှင့် အတူမနေဘဲ တောကောင်းသည့် နေရာ၊ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ နှင့် ကွာလှမ်းသည့် နေရာတွင် ပုန်းအောင်းနေထိုင်၏။ အထက်မှ ချပေးသည့် တပ်မတော်၏ စစ်ဆင်ရေးသတင်းများကို တပ်များ သို့ အချိန်မီ အကြောင်းမကြားဘဲ ဌာနချုပ်စခန်းသာ လွတ်ရာသို့ ရှောင်ထွက်သွားတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အချိန်တိုအတွင်း အကျအဆုံးများ လာ၏။

သို့ဖြင့် တပ်မတော် စစ်ကြောင်းများကိုလည်း ကြောက်လန့်၊ ကွပ်ကဲမှု ရေချိန်လည်း ညံ့ဖျင်းလှသည့် ရဲဘော်ကြည်ပြိုင်အား (၂၀၂) တပ်ဖွဲ့တွင် မထားရန်။ သူ့ကို နိုင်ငံရေးမှူးအဖြစ် ဆက် လက်တာဝန်ပေးထားပါက မိမိတို့ (၂၀၂) တပ်ဖွဲ့တွင် ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း အောက်ခြေတပ်သားများကရော၊ ကေဒါရဲဘော်များကပါ ဗဟိုသို့ တင်ပြတိုင်တန်းခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဗဟိုမှ သခင်ဖေတင့် ကိုယ်တိုင် (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့အနီး (မုန်းကိုး) ရွာတွင် (၂၀၂) တပ်ဖွဲ့မှ တပ်သားများကို စုစည်းကာ အခြေအနေကို စုံစမ်းလေ့လာခဲ့ရ၏။ တပ်မှ ရဲဘော် များက (၂၀၂) တပ်ဖွဲ့မှ ဘက်ပေါင်းစုံအခြေအနေများကို သခင်ဖေတင့်ထံ တင်ပြအစီရင်ခံကြ၏။ ဦးကြည်ပြိုင်ကလည်း (၂၀၂) မှ အောက်ခြေ တရုတ်ပညာတတ် လူငယ်များမှာ အပင်ပန်းအဆင်းရဲ မခံနိုင်ကြောင်း၊ ဗမာဆန့်ကျင်ရေး လူမျိုးရေးအမြင်ဖြင့် မိမိကိုမလိုလားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သခင်ဖေတင့်ထံ ထုချေခဲ့၏။ (၂၀၂) တပ်ဖွဲ့ဝင်များကလည်း မိမိတို့ အသက်စွန့်ရမှာ မကြောက်ကြောင်း၊ လူမျိုးရေးအမြင်နှင့် ခေါင်းဆောင်မှုကို ဆန့်ကျင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊

ဦးကြည်ပြိုင်ကို ဖယ်ရှား၍ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိသော အခြားခေါင်းဆောင်နှင့် လဲလှယ်ပေးရန် တောင်းဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤသည် မိမိတို့ကိုယ်ကျိုးသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဗမာပြည်တော်လှန်ရေး၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ပင်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်၍ အချက်အလက်များ ဖြင့် ပေါင်းချုပ်တင်ပြခဲ့ကြ၏။

(၃၀၃) တပ်ဖွဲ့

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် မိုးကိုးရို ခလရ (၄၅) တပ်မတော်စခန်းသို့ ဝင် ရောက်တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ နော်ဆိုင်းတပ် အဓိကပါဝင်ပြီး တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်အမှတ် (၇၆၈၈) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုတပ်မှ အင်အား ၁၀၀၊ ဗကပကိုယ်စားလှယ်များ ၊ စုပေါင်းအင်အား ၂၀၀ ရှိခဲ့၏။ နိုင်ငံရေးမှူး ဟူကောင်း (ခ) သန်းရွှေ၊ ဒုနိုင်ငံရေးမှူးမှာ (၁၀၁) မှ ပြောင်းရွှေ့ပေးသော ခင်မောင်ကြီး (ခ) ကူဗန်။ တပ်မှူး နော်ဆိုင်း၊ စစ်ဆင်ရေးမှူး ဝမ်နိုင်၊ နိုင်ငံရေးမှူး ကျောက်မင် (ခ) ဇော်မိုင်။ ထောက်ပံ့ရေးဌာနမှူး ကျော်စိန် (ခ) ကျိုးချင်တို့ ဖြစ်လေသည် ။

မိုးကိုးအား တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် မန်ရှန်၊ မန်ကန်း၊ ပန်ဆိုင်းနှင့် မိုးပါ၊ မိုးဝိတစ်ဝိုက်တွင် လှည့်လည်ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး တရုတ်ပြည်နယ်စပ်မှ လူငယ်များကို တပ်သားသစ် စုဆောင်းခဲ့ကြ၏။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်းတွင် တပ်ရင်း ၃၀၃၃၊ ၃၀၃၅ နှင့် ၃၀၃၇ အပြင် ထလရ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ (၁၉၆၉ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ထိုထလရ တပ်ခွဲအား ၃၀၃၁ အထူးတပ်ရင်းအဖြစ် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့၏။) စုပေါင်းအင်အား ၆၀၀ ကျော်ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် မကြာမီ ပင် ကျောက်မင် (ခ) ဇော်မိုင်အား တပ်မှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝမ်ကျစ်မင် (ခ) ကို

အုံးကြည်အား နိုင်ငံရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းကာ နမ်းခမ်းခရိုင်တွင်းရှိ မန်ဟီးရီး၊ ကောက်ကျွေဒေသသို့ စေလွှတ်လိုက်၏။ ထိုဒေသရှိ ရှမ်းလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင် ကန်ရွဲ့သည်လည်း ဗကပအလံအောက်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လှုံလာ၏။ ထိုရှမ်းလက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ကို အခြေခံ စည်းရုံးကာ မန်ဟီးရီး၊ နောင်ခမ်း တစ်ဝိုက်တွင် တပ်ရင်း (၁၀၇) ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့၏။ ထိုတပ်ရင်းတွင် တရုတ်ပညာတတ် လူငယ်အချို့လည်း ပါဝင်ခဲ့၏။

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့သည် ဟေမုံလုံမှ စတင်ထွက်ခွာပြီး တောက်လုံ တံတား (ကွတ်ခိုင်ကားလမ်း) သို့ ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ထိုတိုက်ပွဲမှ အပြန် လုံးမား၊ မန်ဟီးရီး ဒေသတွင် တပ်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြ၏။ ထိုကာလအတွင်း တရုတ်ပြည် ရွှေလီခရိုင်တစ်လွှား နယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင် တပ်သားသစ် ၄၀၀ ခန့်ကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့၏။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့သည် မြောက်ပိုင်းသို့ တက်သွားပြီး ပန်ရှမ်း၊ မိုက်ကန်းလမ်းကြောင်းတွင် နယ်မြေတိုးချဲ့ တပ်စွဲထားခဲ့၏။

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်၊ တပ်မ (၄၁) မှ ဒုတပ်မမှူး အွန်းယွီဖုန်းခေါင်းဆောင်သော စစ်အကြံပေးအဖွဲ့သည် (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်ရောက်ပူးပေါင်းခဲ့ပြီး လက်နက်အင်အား တိုးချဲ့ခြင်း၊ ဦးစီးလုပ်ငန်း မြှင့်တင်ခြင်းနှင့် အဖွဲ့အစည်းသစ်များ တိုးချဲ့တည်ဆောက်ပေးခဲ့၏။ ထိုစစ်အကြံပေး အဖွဲ့ထဲတွင် တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် လီကျန်းစစ်ဒေသခွဲ စစ်ဆင်ရေးမှူး ချန်လီ၊ တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုတပ် အမှတ် ၇၆၈၈ တပ်မှ ဒု-နိုင်ငံရေးမှူး ကောကွမ်းရီနှင့် အခြားတပ်ရင်း ကေဒါအရာရှိများ ပါဝင်ခဲ့၏။

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဧပြီမှ ၁၉၇၀ ခုနှစ်အတွင်း (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့များ ၏ လက်အောက်ခံတပ်ရင်း အသီးသီးသို့ ဒု-တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် စစ်အကြံပေးအဖွဲ့မှ အကြံပေးအရာရှိများ စေလွှတ်ကူညီခဲ့လေသည်။

(၄၀၄) တပ်ဖွဲ့

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင် ကိုးကန့်ဒေသ လုံထန်တပ်မတော်စခန်းကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ဖုန်ကြားရှင်တပ်ဖွဲ့မှ အင်အား ၁၀၀၊ တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် လင်ချန်းဒေသမှ ခွဲထုတ်ယူခဲ့သော လက်နက်ကိုင်အင်အား ၁၀၀၊ တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် လင်ချန်းဒေသမှ ခွဲထုတ်ယူခဲ့သော လက်နက်ကိုင်အင်အား ၁၀၀၊ စုပေါင်း အင်အား ၂၀၀ ကျော်ရှိ၏။ နိုင်ငံရေးမှူး တင်ရီ (ခ) ရန်ကွမ်း၊ ဒု-နိုင်ငံရေးမှူး ထွန်းလွင် (ခ) ယွီကျင်၊ တပ်မှူးဖုန်ကြားရှင်၊ နိုင်ငံရေးဌာနရုံးအုပ် ရန်ကျင်ချန်တို့ ခေါင်းဆောင်၏။

မကြာမီပင် တရုတ်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် ပေါင်းစုဒေသမှ စစ်ဘက်အကြံ ပေးအဖွဲ့သည် (၄၀၄) တပ်ဖွဲ့သို့ လာရောက်ကူညီခဲ့၏။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်လယ်ပိုင်းတွင် မူလအင်အား ၂၀၀ ကျော်မှ အင်အား ၈၀၀ ကျော် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့ပြီး ၄၀၅၅၊ ၄၀၄၆၊ ၄၀၄၇ တပ်ရင်း ၃ ရင်းနှင့် ထလရတပ်ခွဲ တစ်ခွဲကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြ၏။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ၄၀၄၈ တပ်ရင်းကိုပါ ထပ်မံတိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။

(၄၀၄) တပ်ဖွဲ့သည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်အထိ ကိုးကန့်ဒေသရှိ တပ်မတော်စခန်း အတော်များများ ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသဖွဲ့စည်းခြင်း

(၃၀၃) တပ်ဖွဲ့နှင့် (၄၀၄) တပ်ဖွဲ့တို့ ၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုအရ အဝေးရောက်ပါတီဗဟိုမှ ၎င်းတပ်ဖွဲ့ ၂ ခုကို ပူးပေါင်း၍ အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသအဖြစ် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့ရာ ၁၉၆၉ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသကို ဖွဲ့စည်း လိုက်လေသည်။ ။ (၄၀၄) တပ်ဖွဲ့အား ကိုးကန့်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်မှ (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့ကဲ့သို့ပင် ဗမာပြည် ပြည်သူ့တပ်မတော်ဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ခဲ့၏။ ထိုစဉ် အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသဌာနချုပ်ရုံးမှာ မိုးယားတွင် ဖွင့်လှစ်ထား၏။ ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့အစည်းများ နှင့် ကြေးနန်းစက်များမှာ လည်း မိုးယားတွင် အခြေစိုက်ထားခဲ့၏။ ၁၉၇၀ ခုနှစ် မတ်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသ၏ ပေါ်လစီ ၁၅ ချက်ကို ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်၏။

၁၉၇၀ ခုနှစ် မေလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ ခေါင်းဆောင်မှုအဖွဲ့ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့၏။

အမည်	မူလတပ်ဖွဲ့	အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
	အဆင့် အဆင့်	
တင်ရီ(ခ)	၄၀၄ ဌာနချုပ်	ဒု-နိုင်ငံရေးမှူး
ရီကွမ်း	နိုင်ငံရေးမှူး	
ခင်မောင်ကြီး(ခ)	၃၀၃ ဌာနချုပ်	ဒု- နိုင်ငံရေးမှူး
ကုဖန်	နိုင်ငံရေးမှူး	
စိုးသိမ်း(ခ)	၁၀၇ ဌာနချုပ်	ဒု-နိုင်ငံရေးမှူး
လင်ထင်	နိုင်ငံရေးမှူး	
ဇော်မိုင် (ခ)	၃၀၃ ဌာနချုပ်	ဒု-တပ်မှူး
ကျောက်မင်	တပ်မှူး	
ဖုံကြားရှင်	၄၀၄ ဌာနချုပ်	ဒု-တပ်မှူး
	တပ်မှူး	
ကျော်ထင် (ခ)	ဝန်ထုပ်ဌာနချုပ်	အကြံပေးချုပ်
ကျိုးခွင်းရီ	နိုင်ငံရေးမှူး	
ကျော်စိန် (ခ)	၃၀၃ ထောက်ပံ့ရေး	ထောက်ပံ့ရေးမှူး
ကျိုးချင်	ဌာနမှူး	
ထွန်းတင် (ခ)	၃၀၃ ဌာနချုပ်	ဒု-အကြံပေးချုပ်
ထုဟိုင်းချင်း	အကြံပေးချုပ်	(ထလရ)
ရန်ကျုံးဝေ	၄၀၄ ဌာနချုပ်	ယာယီ
	ဒု-တပ်မှူး	ဒု-အကြံပေးချုပ်
ရန်ခိုက်ရင်	၄၀၄ ဌာနချုပ်	ယာယီ
		ဒု-အကြံပေးချုပ်
		(ဆသရ)
လီကျုံးချန်	၄၀၄ အကြံပေးချုပ်	ယာယီ
		ဒု-အကြံပေးချုပ်
		(စဆရ)
ရန်ကျင့်ချန်	၄၀၄ ဌာနချုပ်	နိုင်ငံရေးဌာနကြီး
	နိုင်ငံရေးဌာနကြီးမှူး	ဒု-ဌာနမှူး
		(စညီးရုံးရေး)
ကျောက်ယွင်	၁၀၇ ဌာနချုပ်	နိုင်ငံရေးဌာနကြီး
	နိုင်ငံရေးဌာန	ဒု-ဌာနမှူး

	ယာယီဌာနမှူး	
လီထင်	၃၀၃	နိုင်ငံရေးဌာနကြီး
	အကြံပေးချုပ်	ဒု-ဌာနမှူး
ကျော်မြင့် (ခ)	ပါတီကိုယ်စားလှယ်	ဒု-ထလရဌာန
ကျင့်စင်း	တရုတ်ပြည်နယ်စပ်	ကြီးမှူး
ဘရန်လွန်း (ခ)	၃၀၃ ဌာနချုပ်	ဒု-ထလရ ဌာန
လီတုံး	ယာယီထပရမှူး	
လှိုင်သိန်း	၃၀၃ ဌာနချုပ်	ဒု-ထလရ ဌာန
	ထပရဌာနနိုင်ငံရေးမှူး	
ဝမ်ချင်း	၄၀၄	ဒု-ထလရ ဌာန
ထောက်လက်ဖုံ	၃၀၃	ထပရဌာနကြီး
	နိုင်ငံရေးဌာန	နိုင်ငံရေးမှူး
	ဒု-ဌာနမှူး	
ရှိုးယုံ	၃၀၃	လူထုစည်းရုံးရေး
	နိုင်ငံရေးဌာန	တာဝန်ခံ
သာနု (ခ)	၄၀၄	ဝါဒဖြန့်ချိရေး
ဝမ်ရှင်းကန်း	နိုင်ငံရေးဌာန	ဌာနမှူး
	ဒု-ဌာနမှူး	
ကျောက်ရီပေါ	၃၀၃	လုံခြုံရေးဌာနမှူး
	လုံခြုံရေးဌာန	
လီဟွာ	၄၀၄ ဌာနချုပ်	စစ်ဒေသဌာနချုပ်
	ရုံးအုပ်	ရုံးအုပ်
ကူလီရှင်း	၃၀၃	စစ်ဒေသကုန်သွယ်ရေး
	ကုန်သွယ်ရေးဌာနမှူး	ဌာနမှူး
ဝမ်ယုံ	၁၀၇ ဌာနချုပ်	စစ်ပစ္စည်းတာဝန်ခံ

၂၉၇၀-၇၁ ခုနှစ်အတွင်းဝယ် အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသသည် မိမိနယ်မြေ ခိုင်မာရေးနှင့် အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် လူထုလှုပ်ရှားမှု များကို ဖော်ထုတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ကျေးရွာသမဂ္ဂများ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ပြည်သူ့စစ်များ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ လက် နက်တပ်ဆင်ခြင်း၊ အမျိုးသမီးသမဂ္ဂများ ထူထောင်ခြင်းနှင့် ဒူးဝါးများ ကို တိုက်ပွဲဆင်ခြင်း၊ ဒူးဝါးပိုင်ဥစ္စာနေကို သိမ်းပိုက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ မြို့နယ်၊ ခိုင်နယ်၊ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေး အာဏာအဖွဲ့အ စည်းများ ထူထောင်ခဲ့ကြ၏။

မိုးကိုး ဒူးဝါး၊ ဖောင်းဆိုင်းဒူးဝါး၊ မန်ကန်ဒူးဝါးတို့ ၏ နေအိမ်ကြီးများကို သိမ်းယူကာ ထောက်ပံ့ရေးဂိုဒေါင်များ ၊ ဆေးရုံများ ပြုလုပ်လိုက်ကြ၏။

ဆက်သွယ်ရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းများ လွယ်ကူစေရ န် လမ်းများ လည်း ဖောက်လုပ်ခဲ့ကြ၏။

မိုးကိုး၊ မိုးယား၊ မိုးယော် မော်တော်ကားလမ်း

ပန်းဆိုင်၊ ဖောင်းဆိုင်၊ မိုးပေါ် မုန်းကိုးကားလမ်း

တရုတ်ပြည် ပုံတိန်းမှ မန်ပိန်းအထိ ကားလမ်း

တာကမူးရှူး - မန်ခါးကားလမ်း

မန်ခါး-လုံတန်ကားလမ်း

တစ်ဖက်နိုင်ငံ ဆီမင်မှ ဆွမ်ပရာမန်ကားလမ်း

တို့ ကို ဖောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့၏။

လမ်းဖောက်ရေးနှင့် တစ်ပြိုင်နက်မှာ ပင် လယ်မြေသစ်များကို ဖောက်ထုတ်ကာ တယ်လီ ဖုန်းလိုင်းများ လည်း ဆက်သွယ်ခဲ့ကြ၏။

လယ်ယာမြေဖော်ထုတ်ရာတွင် -

မိုးယားဒိုင်နယ်၊ နားမွန်၊ နားဆန်၊ ပန်ဆပ်၊ ကျေးရွာတစ်ဝိုက်တွင် စုပေါင်း ဧက ၄၀၀၀ ကျော် ဖော်ထုတ်ခွင့်ရခဲ့၏။

ထို့ပြင် မိုင်ဟိုင်းတစ်ဖက်နိုင်ငံ မုံကိုးနှင့် ပန်းဆပ်၊ နားမွန်တယ်လီဖုန်းလိုင်း၊ တစ်ဖက်နိုင်ငံ နားစန်မှ ဖုက္ကားစိုက် ကိုးကန့်၊ နော်ဩထန်၊ ရှာခိုလင်၊ တယ်လီဖုန်းလိုင်း၊ မန်ခါးမှ လောင်ချကျိုင်း တယ်လီဖုန်းလိုင်းများကို တစ်ဖက်နိုင်ငံ၏ အကူအညီဖြင့် အရှေ့မြောက် ဆက်သွယ်တပ်ဆင် နိုင်ခဲ့လေသည် ။

ထိုစဉ်က ဗဟိုသည် ကွတ်ခိုင်လားရှိုးစစ်မျက်နှာကို အလေးထားခဲ့၏ ။ စစ်ဒေသဖွဲ့ပြီးလျှင် ပြီးချင်းပင် ၄၀၄၅၊ ၄၀၄၇၊ ၄၀၄၈ တပ်ရင်း ၃ ရင်းကို သံလွင်အနောက်ခြမ်း (၃၀၃) နယ်မြေသို့ ပြောင်းရွှေ့စုစည်းလိုက်၏။ (၄၀၄) နယ်မြေတွင် ၄၀၄၆ တပ်ရင်းသာ ဖြန့်ခွဲချထား၏။

၁၉၇၁ ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်းမှ ၁၉၇၁ ခုနှစ် နှစ်အလယ်ပိုင်းအတွင်းတွင် (၃၀၃) မှ ၃၀၃၁/ ၃၀၃၃/၃၀၃၅/၁၀၇ နှင့် ၄၀၄၅/၄၀၄၇/၄၀၄၈ တပ်ရင်းများ သည် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ၏ လက် အောက်ခံတပ်ရင်းများ အဖြစ် သံလွင်အနောက်ခြမ်း မုံပေါ်၊ ကြူကုတ်၊ ပန်ဆိုင်းဒေသနှင့် ကွတ်ခိုင် ကားလမ်းတစ်လျှောက်တွင် လှည့်လည်လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ မိုးပေါ်၊ ပန်ဆိုင်း၊ ကြူကုတ် နှင့် မုန်းစီးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြ၏။

မုံပေါ်ရှိ ခမရ (၁၀၇) တပ်စခန်းကို ၁၉၇၀ ခုနှစ် မတ်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် တိုက်ခိုက်သိမ်း ပိုက်ပြီး မတ်လ ၂၈ ရက် ၁၉၇၀ ခုနှစ် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ခလရ (၄၅) တပ်စွဲထား

သော ပန်ဆိုင်၊ ကြူကုတ်မြို့ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လားရှိုးနယ်မြေအတွင်းအထိ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပြီး ပန်ကျုံးတိုက်ပွဲ ဖော်ထုတ်ရာတွင် အရေးနိမ့် ကာ မုံးပေါ်၊ ကြူကုတ်နယ်စပ်သို့ တပ်များ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရ၏။

နယ်စပ်မှ တောင်ဘက်သို့ ဆင်းလာသည် နှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ် ရေးကောင်းမွန်လာ သဖြင့် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများမှ လှုပ်ရှားမှုလျှင်မြန်၏။ သတင်းဆက်သွယ်မှု လျင်မြန်ပြီး ကွန် မြူနစ်တပ်များ ထက် အဖက်ဖက်မှ သာလွန်နေ၏။ ထိုဒေသရှိ ပြည်သူလူထုမှာ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများ ပင် ဖြစ်သော်လည်း နယ်စပ်ဒေသ လူထုထက် ပညာအရည် အချင်း မြင့်မားပြီး ဗဟု သုတလည်း ကြွယ်ဝ၏။ တပ်မတော်၏ စစ်အင် အားနှင့် တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်ကိုလည်း သိရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဗကပ တပ်ထဲသို့ အလွယ်တကူ မဝင်ရောက်ကြပေ။

ထို့ပြင် ထိုနယ်မြေသည် မူလက ကေအိုင်အေနယ်မြေ ဖြစ်၏။ ကေ အိုင်အေသည် ဗကပနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မရှိသဖြင့်လည်း ဗကပ တပ်များ သည် တပန်းရှုံး၏။

နယ်စပ်ဒေသရှိ ဝေးလံသီခေါင်သော တပ်မတော်စခန်းငယ်များကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်သဖြင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသော စစ်အကြံ ပေးအဖွဲ့များ သည် မြန်မာ့တပ်မတော်၏ တိုက်ရေးခိုက်ရေးစွမ်းရည်အ မှန်ကို စတင်ထိတွေ့နားလည်လာကြ၏။ မူလက ၎င်းတို့ တွေးထင်ထား သကဲ့သို့ အောက်ခြေတပ်သားများ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေသည့် ကွပ်ကဲမှု ညံ့ဖျင်းသော တပ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ စစ်ပရိယာကြွယ်ဝသည့် ခိုင်မာသော ဦး စီးကွပ်ကဲမှုအောက်မှ တိုက်ခိုက်ရေးစိတ်ဓာတ် မြင့်မားသော၊ စနစ်တ ကျ လေ့ကျင့်ထားသည့် မြန်မာ့တပ်မတော် အကြောင်းကို ဘက်ပေါင်းစုံ

မှ လက်တွေ့ သိမြင်သွားကြ၏။

မြန်မာ့တပ်မတော်မှ တပ်ဖွဲ့များ သည် အစပိုင်းတွင် တရုတ်ပြည်၏ သမားရိုးကျဖြစ်သော လူအင်အားအလုံးအရင်းဖြင့် အလစ်အဓိုက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နည်းကို ခုခံကာကွယ်ရန်၊ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန်၊ ချေမှုန်းရန် ကျွမ်းကျင်မှု မရှိသေး။ သို့သော် ၁ နှစ်ကျော်ကာလအတွင်း တိုက်ပွဲ ၃၀ နီးပါး တိုက်ခိုက်ကြပြီးသောအခါ တိုက်ခိုက်နည်းကို လက်တွေ့ကျင့်သားရလာခဲ့၏။

မြန်မာ့တပ်မတော်မှ တပမ ၇၇၊ ၈၈၊ ၉၉ သုံးခုအနက် နှစ်ခုကို ထိုစစ်မျက်နှာတွင် အမြဲတမ်း ရင်ဆိုင်ထားကာ အဆက်မပြတ် လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်၍ ဖိအား ပေးထားခဲ့၏။ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇွန်လ အတွင်းတွင် မဟာဗျူဟာ ကွပ်ကဲမှုဌာနကို ဖွင့်လှစ်ကာ ရှေ့တန်းတပ်များကို အနီးကပ် ဦးစီးညွှန်ကြားလာ၏။

လားရှိုးအရှေ့ဘက် ပန်ကျုံးတိုက်ပွဲမှ ဆုတ်ခွာခဲ့ရပြီးနောက်တွင် (၈၀၈) အဖွဲ့ဟု သတ်မှတ် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည့် တရုတ်ပြည်မှ စစ်ဘက်အကြံပေးအဖွဲ့သည် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသမှ ပြန် လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏။

။

သို့နှင့် သံလွင်အနောက်ခြမ်းမှ တပ်အင်အားများကို စုစည်းကာ မြန်မာ့တပ်မတော်၏ တပ်အင်အား ကြုံပြန်ရာ သံလွင်အနောက်ခြမ်း၊ ဝနယတောင်တန်းများ ပေါ်တွင် ခြေကုပ်ယူတိုးချဲ့ရန် ဘသိန်းတင် အမှူးပြုသည့် ဗဟိုကော်မတီမှ ပြောင်းလဲစီမံခဲ့လေသည် ။

ယနေ့အချိန်အခါတွင် တွေ့မြင်ရသည့် မုန်းစီး၊ နားလည်အေးသော တစ်စိတ်တစ်အေးသော

အရှေ့မြောက်ဒေသ လေ့လာရေးခရီးမှ စာရေးသူနှင့် အဖွဲ့ (၂၀၀၀ - ပြည့်နှစ်)

*